Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul

Eu, Domnul, Mă aşez cuvânt în cartea Mea de azi cu zi de sărbătoare şi vin în ziua aceasta cu sobor de sfinţi în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Durerea din Mine este cu Mine în mijlocul tău, şi simt alin peste ea când am cu cine s-o port, şi o port cu cei ce au milă de Mine pe pământ, şi care uită de ei pentru ca să Mă poarte pe Mine în ei cu ranele Mele şi cu aşteptarea Mea cea lungă după om, căci omul Mă doboară mereu, iar unde nu sunt Eu, nu este nici omul, chiar dacă el ştie altfel să socotească şi să creadă ca un om.

Eu, Domnul, îmi întăresc intrarea în carte şi lucrarea Mea din ziua aceasta. Eu prin cuvânt îmi fac toate lucrările Mele cu omul pe pământ, şi pentru om fac tot ceea ce fac, aşa cum din veac lucrează Dumnezeu. Pe toate cele văzute, pentru om le zidesc ca să fie şi ca să-Mi slujească Mie cu omul, iar cele ce nu se văd sunt tainele Mele pentru om, şi în care el trebuie să creadă ca să fie al Meu pe pământ, căci dacă el nu crede în cele ce nu se văd şi prin care Eu lucrez pentru el până în cele ce se văd, atunci omul este nestatornic în Dumnezeu, şi apoi se crede a fi, şi Mă doboară pe Mine ca să fie el, numai el, dar unde Eu nu sunt, nici omul nu este, chiar dacă el se deprinde altfel să socotească şi să se socotească şi să creadă ca un om.

Vin în ziua aceasta în carte cu tine, poporul Meu, ca să lucrăm cu tainele Mele în mijlocul tău şi să le aşezăm la lucru pentru slava Mea cu tine şi pentru viaţa ta, fiule. Pe pământ sunt numai despărţiri între oameni, iar despărţirile dor adânc în ei, chiar şi când ei dau să le înlocuiască cu altceva, cu alte stări şi lucrări, dar Eu, Domnul, rămân mereu prietenul celui ce Mă ştie veşnic şi neschimbător, rămân cu el în toate durerile lui şi nu-l părăsesc pe cel ce rămâne cu Mine când el şi-i pierde pe cei iubiţi ai săi, când despărţirile brăzdează viaţa lui, încercându-l pe el în iubire şi în credinţă şi în umilinţă, căci dacă umilinţă este în el, poate omul pe mai departe şi poate frumos, şi poate cu Mine cel umilit, poate cu Domnul, şi altfel el nu poate pe pământ atunci când poate. Aşa vă învăţ Eu pe voi să puteţi când sunteţi îndureraţi voi, fii ai poporului Meu, căci Eu, Domnul, vă rămân vouă întreg în toate câte voi pierdeţi, şi sunt veşnic şi neschimbător cu cei ce cred în fiinţa Mea dumnezeiască prin care toate se fac şi sunt. Eu sunt Cel ce nu-l părăsesc pe cel părăsit şi stau lângă el şi îl mângâi în dureri de suflet şi de trup şi îl fac să poată şi îl ţin în Duhul Meu Cel mângâios, prin Care omul se mângâie, chiar dacă el nu ştie îndeajuns taina izvorului mângâierii, de unde vine ea şi izvorul ei, căci Eu sunt Cel tainic ca să-l pot ajuta pe om în tot suspinul lui cel cunoscut lui şi cel necunoscut între cei din jurul lui.

Sunt şi au fost pe pământ oameni care nu se pot mângâia cu nimic decât cu Dumnezeu, şi tot aşa şi trăiesc, cu Dumnezeu şi cu tainele Lui. Aşa a fost Ioan, rudenia Mea cea după trup, şi care s-a născut înaintea Mea, şi tot aşa a şi lucrat, netezind spre oameni calea înaintea Mea când Eu aveam să Mă arăt apoi oamenilor, mărturisit fiind mai întâi de Ioan, precum Scripturile mărturiseau că voi sosi, vestind ele sosirea Celui drept. Ioan a spus cuvinte mari celor de atunci, şi ele au rămas până azi pentru fiecare dintre cei ce aud de Mine şi dau să vină după Mine, dar omul e împărţit cu mintea şi cu simţirea şi este împrăştiat în cele ale sale şi nu pătrunde taina cuvintelor mari, ieşite prin cei purtători de cuvânt, din cer insuflate peste ei şi grăite prin gura lor. Şi spunea Ioan celor ce veneau la el ca să audă de sosirea Mea şi de împărăţia cerurilor, vestită de el că vine, şi le spunea celor ce se strângeau la el: *«Pui de vipere, cine v-a învăţat pe voi să fugiţi de mânia ce va să vină? O, faceţi roade vrednice de pocăinţă dacă vreţi să scăpaţi de mânie, şi numai aşa veţi scăpa, căci eu, unul, vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine vă*

botează cu Duh Sfânt şi cu foc şi îşi curăţă cu lopata în mână aria, şi toată pleava o va arunca pe foc, şi numai grâul îl va păstra în jitniţa Sa».

O, cine este cel ce caută cu adevărat pocăinţa între cei ce caută pe Dumnezeu prin tot necazul lui pe pământ? Caută oamenii la Mine izbăvire din necazurile lor cele de la păcatele lor, dar n-are cine să-i înveţe spre pocăinţă pe oameni. Se teme omul de pocăinţă, dar de semeţie nu se teme. De trufie, de dușmănie, de invidie, de grăire de rău, de judecată peste semenii lui nu se teme omul, nu se teme cel ce nu are pocăinţă învederată, care să se aşeze peste inima şi peste faţa lui apoi, şi care să se răsfrângă în toată fapta şi lucrarea lui între semenii lui. Nimic nu-i face mai bine omului decât pocăinţa, şi iată, taină mare îţi spun, poporul Meu. Cel ce nu are în firea lui pocăinţa şi lucrarea ei mereu, acela este un om zbuciumat mereu şi fără de pace, iar acestea se văd pe faţa fiinţei lui şi în toată lucrarea lui, dar cel ce are duhul pocăinţei în fiinţa lui, acela insuflă în jurul lui pacea duhului lui, pacea cea binefăcătoare, mângâierea cea din Dumnezeu pentru el şi pentru semenii lui, răbdarea cea sfântă, care îndulceşte inima omului şi lucrarea ei în jur, şi un aşa om are în el Duhul lui Dumnezeu, lucrarea cea bună spre folosul semenilor lui, şi odată cu aceasta are şi plata cea bună. Aşa învăţătură punea Ioan, Botezătorul Meu, peste cei ce înţelegeau cuvântul lui cel pentru pocăinţa omului care vine să fie cu Mine şi cu lucrările Mele pe pământ şi statornic apoi pentru ele.

În ziua aceasta de sărbătoare Mă aşez peste tine cu darul cel sfânt al pocăinţei, poporul Meu. Cel purtător de acest dar, care naşte daruri sfinte în om, daruri duhovniceşti, se face unul ca acela apoi lumină în jur şi nu o mai părăseşte pe ea, şi nici ea pe el, nu părăseşte duhul pocăinţei din el, şi se face cu el binefăcător sufletelor oamenilor, şi este curat cu inima prin duhul pocăinţei şi are în el împărăţia lui Dumnezeu, şi cu ea se apropie de oameni ca s-o sufle pe ea peste ei. Aceasta este lucrarea pe care voiesc s-o ai tu de trăire a ta, fiule al poporului Meu, iar lucrarea pocăinţei te învaţă ascultarea, fiule. Eu sunt cuvânt în mijlocul tău, iar duhul pocăinţei te învaţă să stai în ascultare de cuvântul Meu de peste tine şi în lumină să stai, fiule, şi aşa te am Eu pe tine popor pe pământ, iar cine te urăşte pe tine, acela nu vede şi nu simte ca Mine, ci vede ca omul, iar omul este plin de sine şi este trufaş, şi tot aşa bolnav şi vede. Eu însă te preţuiesc, tată, pentru că tu ai ales să fii cu Mine şi să stai cu Mine sub durerile Mele de la om şi să Mă ajuţi pe calea Mea spre om, şi eşti de preţ în ochii Mei, căci Eu sunt curat şi tot aşa şi văd. O, te învăţ pocăinţa şi duhul ei şi curăţenia ta mereu prin ea, căci cel ce stă în pocăinţă este ocrotit de căderi şi de ispite, căci stă în Dumnezeu.

Şi acum, în ziua aceasta, îţi dau să împlineşti în mijlocul tău o lucrare duhovnicească pentru slujirea lucrului Meu cu tine şi pentru tine, poporul Meu. Lucrez tainic şi ridic lucrători la lucrul Meu, tată. Tot ce lucrez Eu în ziua aceasta prin porţi şi prin lucrătorii Mei, este lucrarea Mea. M-am anunţat cu ea la porţi şi am dat de veste să se împlinească aşa cum Eu voiesc. Grăiesc tainic şi rămân între ucenici cu tainele Mele lucrate azi cu ei, şi apoi lucrez, căci trebuie să lucrăm mai mult, mai mult, poporul Meu. Ioan, Botezătorul Meu, este martorul Meu în lucrarea Mea de azi în mijlocul tău, şi iată, mărturiseşte. Amin, amin, amin.

– O, Dumnezeule tainic, să înveţe fiii poporului Tău lucrarea tainelor Tale şi păstrarea lor, Doamne! Să nu uite ei că tainic ai lucrat Tu şi Ţi-ai împlinit lucrarea acum două mii de ani cu ucenicii Tăi şi pentru ei, şi apoi pentru mulţi din ei din unii în alţii şi până la capătul timpului, şi iată, lucrezi şi azi, când toate dau să piară de la rătăcirea de Tine a oamenilor. O, binecuvintează lucrarea tainelor Tale de azi între ucenicii Tăi, iar eu îţi sunt martor în ziua aceasta şi cu smerenie stau şi privesc lucrările Tale cu cei din urmă ai Tăi. Amin.

– O, Botezătorule al Meu, Eu sunt adânc îndurerat, şi Mă sprijin pe ei cu durerile Mele şi cu tot lucrul Meu cel greu pentru om, căci vreau să Mă întind cu mântuirea Mea cea de azi pentru om. Te am ca martor între cei din cer în ziua aceasta pentru tainele Mele cele între ucenici purtate, şi voi da să merg cu împlinirea înainte, şi puterea Mea din fii va lucra şi nu voi sta din lucrul cel pentru care Tatăl M-a trimis iarăşi pe pământ ca să-l împlinesc spre slava Lui şi a Mea

de la El, căci Eu sunt Cel purtat de El, iar El este în Mine, precum am spus şi acum două mii de ani, iar pentru aceasta ce am spus atunci s-au răzvrătit pe Mine mai-marii lui Israel şi M-au pedepsit şi M-au lepădat. O, tot aşa se întâmplă şi azi, şi iată, sunt pedepsit şi judecat ca şi atunci de cei puţin credincioşi tainelor Mele de azi, purtate de purtătorii Mei, pe care Mă sprijin ca să vin pe pământ şi să Mă aşez pe el cu toată lucrarea pe care Tatăl Mi-a dat-o s-o lucrez, şi apoi ea să fie şi să stea înaintea Mea. Amin.

Voi grăi iarăşi cu tine, poporul Meu, după ziua aceasta de serbare, care poartă în ea lucrare de taină, tată. Ai grijă să-Mi fii ucenic credincios, ai grijă de lucrarea de ucenic, poporul Meu, căci Eu, Domnul, pecetluiesc între Mine şi tine tainele Mele cu tine, şi aşa le lucrez apoi. Amin.

Acum rostesc din timp în timp binecuvântare pentru lucrul zidirii care se săvârşeşte acum în curţile Mele cu tine, poporul Meu, pentru ordinea şi curăţenia a toate lucrurile şi lucrările Mele cu tine, pentru Mine şi pentru tine cu Mine, tată. Ţi-am dat şi îţi voi tot da să vezi cât de mult slujesc lângă tine şi cu tine cei din cer, îngerii şi sfinţii, pentru săvârşirea acestei zidiri, iar satana nu poate când el se bagă, pentru că Eu biruiesc, iar duhul rugăciunii spre Mine de la tine în toate clipele şi stările de încercare biruieşte tot răul care vine să ispitească mersul cel bun al acestei zidiri, care iat-o, pic cu pic vine la vedere, vine spre cele ce se văd. Pic cu pic vin spre vedere cele ce sunt şi nu se văd ale noului Meu Ierusalim cu tine, poporul Meu. O, pace ţie, fiule, în toate lucrările Mele cu tine! Pace între fiu şi fiu! Fiţi fiii cerului pe pământ prin toate câte sunteţi şi lucraţi voi înaintea Mea, fiilor. Eu, Domnul, veghez mereu peste voi cu multă iubire, cu multă ocrotire, şi aş sta mult de vorbă cu voi prin toate câte sunt şi se fac, dar învăţaţi voi mereu prin ele să vorbiţi cu Mine, aşa cum Eu grăiesc cu voi prin toate câte se fac şi se arată lucrând. Toate stihiile cereşti vin şi vă vor veni în ajutor. Iată, grădina este udată de Mine şi cresc toate în ea, iar voi lucraţi alte lucrări ale Mele cu voi, şi Eu vă dau hrană din mâna Mea şi cresc pe cele din grădină. Ploaia şi căldura vă slujesc, aşa cum şi voi îmi slujiţi Mie, fiilor. Pace vouă! Dragoste vouă şi între voi în numele Meu, căci prin ea puteţi, nu prin trupurile voastre! Faceţi totul cu pace, fiilor. Pacea din voi şi dintre voi este odihna Mea şi puterea Mea între voi şi puterea voastră, fiilor. Trupurile voastre pot prin iubire pentru lucrările Mele cu voi, nu prin puterea lor, şi nu uitaţi aceasta, iar îngerii şi sfinţii vă slujesc când voi prin iubire puteţi. Amin.

Pace vouă, şi iarăşi voi grăi pentru lucrul zilei de azi al Meu cu voi şi între voi, fiilor! Eu grăiesc mult cu cei din porţi pentru voi şi pentru tot lucrul Meu între voi. Luaţi ca de la Mine prin ei şi lucraţi ca fii credincioşi, căci credinţa vă aduce ascultarea, fiilor, iar Eu veghez peste lucrul vostru cu Mine şi vă povăţuiesc pentru el. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

***

Acum iarăşi Mă aşez în carte cu lucrul zilei de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci dau să merg înainte cu toate împlinirile Mele de nou Ierusalim, de popor agonisit de Mine, după ce Eu îi dau credinţă în venirea Mea celui ce vine ca să fie cu Mine şi cu tine pentru greaua, dar dulcea Mea povară, căci pentru mântuirea neamului omenesc o duc, iar Tatăl îmi vede durerea Mea cea de sub crucea Mea de azi, şi te vede pe tine lângă Mine sub crucea Mea de azi, poporul Meu cel de acum. Eu, fiule, am adus în mijlocul tău mult cuvânt de împlinit, dar împotrivirile s-au tot ivit fel de fel, căci omul se iubeşte pe sine mai întâi, şi numai dacă vrea sau dacă poate să Mă asculte, numai atunci îmi dă loc să Mă împlinesc şi Eu cu cele de la Tatăl date ca să le aşez pe pământ pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim şi de slavă a Lui pe pământ, căci biserica Mea cea de la sfârşit poartă nume minunat, numele de Noul Ierusalim, precum scrie în Scripturi să se numească ea la sfârşit în cer şi pe pământ.

Am dat mereu să Mă sprijin pe multe şi pe tari roţi cu carul Meu de azi, la care îi am înhămaţi pe cei ce Mă aduc cuvânt pe pământ în carte când Eu vin şi cuvintez peste grădina Mea de cuvânt ca să-Mi hrănesc poporul cu tot cuvântul care iese din gura Mea, dar iată, n-am mai fost ajutat de cei cărora le-am făcut nume prin lucrarea Mea cea din cer astăzi pe pământ, căci ei

s-au tras în lături, învinuind în urmă pe cei rămaşi sub sarcina Mea, şi n-a fost frumos că au făcut ei aşa. Eu însă sunt îndelung răbdător şi îi păstrez pe ei întru răbdarea Mea, căci ei au milă doar de ei, iar de Mine n-au mai avut milă, căci M-au părăsit şi îşi fac pe ale lor acum şi dau să-şi piardă plata cea de la Mine pentru dragostea lor cea de la început, când credinţa lor i-a adus lângă Mine, iar Eu i-am primit şi i-am binecuvântat apoi pe ei întru lucrarea Mea de azi pe pământ.

O, e grea rana Mea, e dureroasă buba Mea de la cei ce n-au mai ascultat să stea în staulul Meu cel ocrotit de cuvântul Meu, care ca râul curge din Mine peste poporul Meu ca să-l hrănesc pe el şi să poată el cu Mine între toate câte sunt astăzi pe pământ. Fiecare îşi face plata prin ceea ce lucrează şi, mai mult, prin ceea ce stăruieşte, bună sau rea, dar iată, nu stă până la sfârşit cu Mine cel ce vine la Mine fără să se lepede de sine pentru Mine, o, nu stă dacă-şi face socoteli ca omul, şi nu ca Dumnezeu.

O, poporul Meu, o, tată, cu Mine nu trebuie să stea omul după socoteala minţii lui, după bobii lui, ci trebuie să stea după voia Mea, şi până la sfârşit să stea, căci altfel cade omul din iubirea Mea. O, poporul Meu, ai grijă, tată, de iubirea ta pentru cei ce Mă aşează în carte cuvânt pentru tine, fiule, căci dacă tu nu ştii să stai sub iubirea lor cea pentru tine pusă de Mine în ei, păţeşti cum au păţit cei ce au căzut din iubirea Mea, căci au venit să stea cum doresc ei, şi nu cum dădea bine pentru Mine şi pentru slava Mea pe pământ, slavă din cer, nu de pe pământ, tată. O, măcar de n-ar mai lovi aceştia în urmă pe cei rămaşi cu Mine sub greul venirii Mele de azi cuvânt peste pământ cu taina Mea de nou Ierusalim, cu înnoirea lumii, precum este scris să vin şi să împlinesc.

Îţi dau să ai în grijă clipă de clipă împlinirea a tot cuvântul Meu de peste tine în mijlocul tău, poporul Meu, şi iată, după două mii de ani de la rostirea cu gura Mea peste ucenicii Mei de atunci, pe care îi învăţam îndeosebi, îţi amintesc iarăşi ţie azi cuvântul Meu de atunci ca să ai grijă pentru tine de împlinirea lui, căci le-am spus atunci la ucenici: *«Nu vă temeţi de cei ce vă ucid trupul, şi după aceea n-au ce să vă mai facă, ci temeţi-vă de cei ce vă ucid duhul».* O, poporul Meu, să te fereşti cu totul de cei ce dau să-ţi ucidă ţie duhul pe care-l ai în dar de la Mine. Fereşte-te, tată, de cei ce dau să-ţi ucidă credinţa ta în lucrarea Mea, fereşte-te măcar ca de cei ce ţi-ar putea ucide trupul! Dar tu trebuie să-ţi fereşti credinţa, fiule, căci cel ce va crede până la sfârşit, va fi multora mântuitor, va fi cununa răbdării Mele pentru om şi va fi fericit şi îl voi slăvi pe el în slava Mea şi va fi şi el iubirea, precum Eu sunt iubirea Tatălui Meu înaintea Sa. Amin. Ascultă tu cu mare veghe acest cuvânt al Meu din Mine aşezat peste tine: păzeşte-te de cel ce dă să-ţi ucidă credinţa, şi păzeşte mai mult decât pe tine credinţa ta în venirea Mea şi iubirea ta pentru cei ce Mă poartă ca să fiu cu tine pe pământ şi să te călăuzesc, căci unde nu este iubire nu este ascultare, nu este răbdare sfântă, nu este pace, nu este nici sfinţenie fără de ascultare pentru ea. Te ţin în braţul Meu când te învăţ aşa, şi aşa înseamnă când Eu te învăţ, căci ca să stai în braţul Meu înseamnă să asculţi, fiule. Amin.

Şi acum Mă scriu în carte cu lucrul cel de azi în mijlocul tău, poporul Meu, căci am putut prin greul cel de acum să aşez, să încep să aşez lucrători la lucrul cel sfânt al tainei bisericii Mele de nou Ierusalim. Am numit şi am aşezat pentru slujire sfântă dintre cei ce-Mi sunt fii pe doi fii credincioşi, alături de cei ce slujesc pentru sfintele Mele, căci Eu, Domnul, voiesc să-Mi hrănesc poporul cu viaţa Mea, cu trupul şi sângele Meu, şi voiesc mult să-l hrănesc, şi să-l pregătesc mult pentru această hrană, dacă şi el voieşte. Am aşezat acum pe doi dintre ei, pe unul pe care îl am mai de mult în bărcuţa Mea, şi pe încă unul pe care îl am de curând, dar care a ştiut cu răbdare şi cu frumos să lase pentru Mine mamă şi tată, fraţi şi surori, rude şi prieteni, casă şi ţarini, ba şi pe sine însuşi ca să vină după Mine, precum scrie în cuvântul Evangheliei Mele pentru cel ce voieşte să vină şi să-Mi slujească sub cruce. Cel dintâi este fiul Emanuel, şi tot aşa îi las numele, iar cel de-al doilea fiu aşezat azi la slujire sfântă poartă numele de Mihail, şi tot aşa îi las numele, căci sunt nume mari. îi învăţ pe ei în ziua aceasta prin cuvântul Meu şi prin voi, copii din porţi,

să ia numai de la Mine ei, şi aşa să stea ei înaintea Mea de acum, şi să fie plini de Dumnezeu, plini de duhul ascultării, precum Eu sunt. Aveţi grijă mare, tată, să nu se stingă lucrul cel cu tărie al celor trei sfinte liturghii într-o zi în mijlocul grădinilor Mele cu voi, căci această treime de rugăciune şi de jertfă a Mea pe altar îmi va aduce biruinţa şi voi fi Mielul biruitor pentru voi, şi voi veţi birui prin sângele Mielului lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi despre biruinţa Domnului şi a celor ce sunt cu El prin acest cuvânt la sfârşit de timp. Aveţi grijă, tată, de poporul cel ascultător ca să aibă hrana cea spre viaţa lui, dar să aibă şi el grijă, căci dacă voi aţi avea, iar el nu, rămâne neîmplinirea aceasta, pe care Eu o cer.

O, să aibă grijă poporul de Duhul Meu Cel Sfânt între fiu şi fiu şi să fie armonie ca între îngeri între fii, iar pricinile mici să nu mai aibă putere, să nu Mă micşoreze pe Mine pentru ele fiul acestui popor. O, să stea poporul sub călăuză cu toate cele dinăuntru ale fiecărui fiu, căci cele din afară se văd când ies spre afară. O, să stea mereu pregătit, mereu în lumină poporul Meu şi să nu uite întunericul lui, căci întuneric înseamnă cele dinăuntru ale omului, şi pe care el le ţine neştiute, spre dauna lui. L-am învăţat pe creştin să fie casă de sticlă, în care să se vadă tot înăuntrul ei mereu, şi aceasta înseamnă să iubească el lumina şi să umble în lumină. Am auzit mereu şi prea mult pe creştin zicând unul altuia şi dorind să nu se ştie la porţi lucrările lui, cuvintele lui. O, vai ţie, fiule care ai făcut aşa, că nu ştii cui ai slujit dacă aşa ai lucrat! Şi iată, aud încă îngrijorare în inimi, şi fiecare voieşte să iasă bine el la porţi înaintea Mea, dar Eu am învăţat pe creştin să se pună bine cu Dumnezeu, nu cu cel ce-L poartă pe Dumnezeu pentru el. O, mereu l-am învăţat pe creştin aceasta, şi încă îl învăţ pe el să nu se păcălească pe sine aşa, căci cine face aşa, cade din bărcuţa Mea, iar Eu L-am rugat pe Tatăl să Mă ajute în rana Mea, să nu mai lase să-Mi mai cadă fii din bărcuţă, dar trebuie să-l învăţ mereu, mereu pe poporul Meu, mereu să-l ţin treaz, mereu să-i amintesc lui că satana nu-l iubeşte, şi că el trebuie să-L iubească pe Dumnezeu după adevăr ca să scape de toate ispitele satanei, care urlă cu duhul ca un leu ca să-i agaţe pe cei ce vin ca să fie cu Mine în zilele acestea, când Eu îmi hrănesc de la Tatăl un popor.

O, copii din porţi, sprijiniţi-vă cu cei rămaşi în picioare şi în credinţă între cei unşi pentru cele sfinte ale Mele, şi aveţi grijă de cei aşezaţi proaspăt pentru slujire sfântă şi vegheaţi-i mereu, tată, ca să fie destoinici pentru lucrul cel sfânt, şi apoi ascultători, precum Eu sunt, iar Eu îmi pun viaţa pentru oile Mele, şi aşa să facă şi ei, cu răbdare şi cu iubire în slujire şi cu multă înţelepciune pentru suflete. O, să nu se socotească ei pentru toate câte sunt şi vin. Să nu caute să socotească ei ca nişte oameni pe cele ce vin spre încercare, ci să ştie să treacă înainte cu credinţă şi să se surpe pricinile care slăbesc sufletul, căci Domnul merită mult, fiilor, iar omul trebuie să fie răbdător şi ascultător, iar acestea două sunt cele mai uşoare lucrări pentru suflet, şi care odihnesc sufletul şi nu îl obosesc în om. Amin.

O, vom merge înainte cu împlinirile cuvântului Meu adus de la Tatăl şi vom face aşezări sfinte în poporul Meu, şi Eu îmi voi găsi odihna în mijlocul lui. Trebuie multă lucrare duhovnicească. Ea alină ranele care slăbesc mersul Meu şi al vostru, fiilor. O, trebuie cântare de slavă şi de rugăciune şi la lucru şi la stat, şi trebuie vorbire duhovnicească în vremea lucrului cu mâna, căci aşa se adună îngerii şi sfinţii pentru hrana lor şi pentru ca să lucreze cu voi lucrul ce-l avem de adus spre vedere, lucrul cel de la Mine cu voi, fiilor. O, lucraţi numai sub binecuvântare, tată! Rostiţi cuvântul binecuvântării Mele peste tot ce lucraţi şi sunteţi voi, căci pe fruntea română, pe sceptrul ei stă scris: *„Nimic fără Dumnezeu”*, şi aşa să fie în poporul Meu, şi cu binecuvântare să fie împlinit orice lucru mic sau mare, căci am aşezat fii din partea Mea pentru cele ce au nevoie de binecuvântare ale poporului Meu.

O, spălaţi-vă pe mâini mereu, spălaţi-vă de lume, tată, căci amestecul cu trupul lumii face sfinţenia să plângă, fiilor! Feriţi-vă de duhul lumii când mergeţi prin lume, şi nu vă lăsaţi atacaţi, şi să nu iubiţi şi să nu doriţi pe cele făcute de lume pentru ea. Fiţi înţelepţi când Eu, Domnul, vă spun să fiţi sfinţii Mei! Fiţi plini de inimă duhovnicească şi de zarvă sfântă ca îngerii din cer.

Aveţi guriţele cu care să-L slăviţi şi să-L mărturisiţi pe Dumnezeu unii altora, şi aveţi inimă cu care să-L purtaţi pe El şi să-L împărţiţi, şi aveţi trup cu care să-L slujiţi pe El în toate lucrările Lui cu voi. Pe toate ale voastre şi pe voi înşivă să vă daţi pentru mereu slava Mea între voi, fiilor, căci îngerii şi sfinţii vor să aibă cu voi cerul lor. Aşa să voiţi, tată, şi voi. Amin.

Acum iarăşi spun peste voi: pace vouă! îngerii şi sfinţii să stea cu tot sprijinul la lucrul Meu cu voi, pentru cele sfinte ale Mele cu voi şi pentru voi, şi, iarăşi, pentru lucrul cel cu mâna al zidirii celei noi acum în curţile Mele cu voi. Hrăniţi-vă cu tot cuvântul Meu şi luaţi-l în fire, fiilor. Eu vin curând iarăşi pe masă la voi cu hrană de cuvânt şi iarăşi Mă voi slăvi cu împlinirea cuvântului Meu pus peste voi. Amin.

Fiţi sănătoşi cu duhul şi cu trupul şi daţi-Mi putere în voi şi daţi-Mi stat în voi şi cu voi mereu, mereu, fiilor. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2009